

Ако нашествието на маджарете и падението на българското царство и да повдигнале доволно значително границите на българското население назадъ и ако и да стѣсниле твърде много оние пространства, които е то занимало, по това племе и до днешниятъ день населява не твърде тѣсни крайове. Днешните граници на българското население

дени съ славянски, а именно съ български поселения, които сж даде на множество тамошни мѣста, рѣки, езера и др. такива названия, на които прочождението не поддѣжи на никакво сжмиѣние. Но тие българе сж биле столени отъ византийските гръци (отъ 783 и до 886 г.), които по-напредъ ги покръстиле, а послѣ огръчили. Разбира се, че тие нови елдини сж биле най-главната причина, която е поддѣйствувала да са отдалечи повогръцкиятъ езикъ до такава степенъ отъ еллинскиятъ и да приѣме своята днешна форма „ваи клечка сто дунка, на ми свиризи о вѣтаросъ.“ Сѣки вече знае, че между днешниятъ гръцки литературни езикъ и най-чистото гръцко нарѣчие сж съществува голѣма пропастъ. Противъ Фалмераера възстанале вѣмските гръко-фили, или оние вискоученици професоре, които получаватъ по 4 хиляди талира годишно да отварятъ очите на вѣмските млади, т. е. да имъ докажатъ като два и два четири, че Венериниятъ поѣсъ е билъ не отъ коприна, а отъ папирусъ. Между тие учени мъже е билъ и знаменитиятъ археологъ Тиршъ. Тие археолози изложили своите опровержения въ 51 части отъ „Венските лѣтописи на литературата“ за 1830 г. и въ „Гайделбергските лѣтописи“ за 1831 година. Но Фалмераеръ, ако и да посрѣшналъ такава явна и ярсгна ненависть, продължилъ своите изсаждования. Въ 1835 г., на 31. Августа, той прочелъ въ „Мюнхенската Академия на науките“ своите нови изсаждования и потвърдилъ своите по-напредни мѣнния съ нови факти. Въ тая своя лекция Фалмераеръ се задава въпросъ, „какво влияние е имало на Атина и на сичка Аттика славянското население“ (Welchen Einfluss hatte die Besetzung Griechenlands durch die Slawen auf die Stadt Athen und die Landschaft Attika?), и отговаря остроумно, убѣдително и фактически. Противъ тая нова статия с билъ начечатанъ распаленъ отговоръ въ аугсбургскиятъ вѣстникъ „Allgemeine Zeitung“ (Beilage 432). За старо-славянските поселения въ Гръция говори и А. Гилфердингъ въ своите „писма за сърбската и българската история“ (Гл. Собрание сочиненія А. Гилфердинга, т. I, стр. 281—296).